

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/490/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414212800
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6414212800.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej v právnej veci navrhovateľa C. D., narodený XX. XX. XXXX, bytom R. D., U. W.. XX/XX, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., Kuzmányho 29, Košice, IČO: 47 234 466 proti odporcovi POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 484 € s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 9C/180/2014 zo dňa 31. 03. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 484 € s príslušenstvom a vo výroku o náhrade trov konania, p o t v r d z u j e.

Odvolanie odporcu proti rozsudku okresného súdu vo výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa vo zvyšku o d m i e t a .

Odporca j e p o v i n n ý nahradit' navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 41,59 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s . r. o., Kuzmányho 29, Košice v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 484 € spolu s 5,05 % s úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy odo dňa 07. 11. 2014 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Odporcovi tiež uložil povinnosť nahradit' navrhovateľovi trovy konania vo výške 231,31 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ ako dlžník a odporca ako poskytovateľ úveru, uzatvorili zmluvu o úvere dňa 10. 09. 2012, na základe ktorej poskytol odporca navrhovateľovi úver vo výške 500 €, ktorý sa navrhovateľ, ako dlžník, zaviazal uhrádzať spolu so sumou zvýšenou a príslušný poplatok vo výške 484 € v 12. mesačných splátkach, splatných počnúc dňom 18. 02. 2012 v sume 82 € mesačne. Navrhovateľ preukázal splnenie si svojej povinnosti s úhradou poslednej splátky úveru dňa 14. 12. 2012 s tým, že poskytol plnenie pre odporcu v celkovej výške 984 €. Okresný súd uvedenú zmluvu posúdil v zmysle § 52 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka ako spotrebiteľskú zmluvu. Poskytnutý spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ust. § 2, § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Z tohto dôvodu o povinnosti odporcu vrátiť navrhovateľovi 484 € rozhodol s poukazom na ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. O úroku z omeškania rozhodol podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom pri určení jeho výšky vychádzal z § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. O trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 3 O. s. p. s tým, že aj keď navrhovateľ mal vo veci úspech len čiastočný, súd mu priznal plnú náhradu trov konania vzhľadom na neúspech len v pomerne nepatrnej časti.

Proti rozsudku okresného súdu v celom rozsahu (aj vo výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa vo zvyšku) podal odvolanie odporca. Rozsudok okresného súdu považoval za nepreskúmateľný z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia. Namietol posúdenie zmluvy o úvere ako zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Prvostupňový súd v odôvodnení predmetného rozsudku konštatuje, že podľa jeho názoru zmluva o úvere č. 601600006 je zmluvou spotrebiteľskou, pričom svoje rozhodnutie odôvodnil len s poukazom na citáciu ustanovení Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu je odporca toho názoru, že súd sa riadne nevysporiadal s charakterom zmluvy o úvere a jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné. Uviedol tiež, že navrhovateľ v čase uzatvárania zmluvy relevantne preukázal úmysel použiť peňažné prostriedky na výkon zamestnania s upresnením účelu - náhrada výdavkov spojených s cestovaním za prácou. Dlžník tak nemá právne postavenie spotrebiteľa, nakoľko mu bol úver poskytnutý na výkon povolania a dojednaná zmluva bola uzavretá podľa ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Nakoľko navrhovateľ nemá postavenie spotrebiteľa, vzájomný právny vzťah účastníkov konania je obchodnoprávny a uplatnenie právnych noriem s cieľom ochrany spotrebiteľa nie je namieste. Nie je preto možné posudzovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľ nie je spotrebiteľom, a preto sa nemôže dovolávať spotrebiteľskej ochrany. Ak navrhovateľ namieta výšku odplaty za poskytnutie a vrátenie peňažných prostriedkov, znáša v tomto smere dôkazné bremeno. Slovenské právo a slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielen pripúšťa, ale aj výslovne uvádza. Odporca sa nestotožnil ani s priznaním trov konania na základe zásady úspešnosti, vzhľadom na to, že konanie ešte nebolo právoplatne skončené.

Navrhovateľ vo vyjadrení sa k odvolaniu odporcu žiadal rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny. Ohľadne charakteru zmluvy ako spotrebiteľskej, poukázal na ust. zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch s uvedením, že aj napriek snahe odporcu účelovo zaradiť tento vzťah pod režim Obchodného zákonníka (pre spotrebiteľa prísnejšieho), posudzuje sa bez ohľadu na označenie zmluvy tento vzťah podľa svojho obsahu a nie formy, resp. nesprávne pomenovaného úkonu (zmluvy). Zmluvný vzťah treba v každom prípade subsumovať pod normy občianskeho práva. Navrhovateľ sa nestotožnil ani s tvrdením odporcu, že odvolaním napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné, pretože je z neho zrejmé, aké súd dokazovanie vykonal, k akým skutkovým záverom na základe vykonaných dôkazov došiel, aký právny predpis na prejednávanej vec aplikoval, ako i to, ako príslušný právny predpis vyložil. K nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia uviedol, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (a to údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, ročnej percentuálnej miery nákladov), v dôsledku čoho je zmluva bezúročnou a bezpoplatkovou, a tak v rozsahu sumy 484 € došlo na strane odporcu k prospachu získanému bez právneho dôvodu. Navrhovateľ si zároveň uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 41,59 € za úkon právnej služby - podanie vyjadrenia k odvolaniu odporcu a režijný paušál.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, prejednal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 484 € s príslušenstvom a trovách konania potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. a vo výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa vo zvyšku odvolanie odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p.

Podľa § 212 ods. 1 O. s. p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Odporca (odvolateľ) odvolaním napadol rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu, aj vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa vo zvyšku zamietnutý, a teda v ktorom bol odporca úspešný. Z tohto dôvodu odvolací súd sa musel zaoberať na základe odvolania odporcu rozsudkom okresného súdu v celom rozsahu. Následne sa zaoberal dôvodmi odvolania odporcu.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd vykonal dostatočné dokazovanie vo veci, vykonané dôkazy správne podľa § 132 O. s. p. vyhodnotil a rozhodnutie náležite podľa § 157 ods. 2 O. s. p. odôvodnil.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v

odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia ohľadne výrokov o priznaní nároku navrhovateľovi a vo výroku o trovách konania, a preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia v nadväznosti na odvolacie dôvody.

Okresný súd návrh navrhovateľa správne právne posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka).

Okresný súd správne zmluvu o úvere uzavretú medzi navrhovateľom ako dlžníkom a odporcom ako veriteľom zo dňa 10. 01. 2012 považoval za spotrebiteľskú zmluvu. Správne okresný súd poukázal na ust. § 52 ods. 1, 4 Občianskeho zákonníka, čo je potrebné rozumieť spotrebiteľskou zmluvou, a ktorá fyzická osoba je spotrebiteľ. Okresný súd dostatočným spôsobom odôvodnil aj svoj záver, že i keď je v zmluve o úvere uvedené, že finančné prostriedky sú poskytované na výkon zamestnania, len na základe takejto skutočnosti nemožno vyvodiť záver, že zmluva nemá spotrebiteľský charakter tak, ako to tvrdí odporca. Okresný súd už poukázal na to, že navrhovateľ preukázal, že nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti a naopak, nevedel ani vysvetliť súdu, čo znamená poskytnutie finančných prostriedkov na zamestnanie, povolanie, podnikanie, resp. iný účel. Aj z charakteru zmluvy je zrejmé, že ide o vopred pripravenú formulárovú zmluvu. Navyše, od 01. 05. 2014 nadobudol účinnosť zákon č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým bol novelizovaný aj zákon č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník, a to konkrétne § 52 ods. 2, kde na konci sa pripojila veta, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Nakoľko Občiansky zákonník k tomuto ustanoveniu nemá prechodné ustanovenia, od účinnosti tohto zákona platí, že na spotrebiteľské vzťahy sa vždy použijú prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Odvolací súd sa preto nestotožňuje s odvolacou námietkou odporcu, že uvedená zmluva o úvere nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a že na daný vzťah bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Rozsudok okresného súdu v tomto rozsahu nie je možné považovať za nepreskúmateľný. Navrhovateľ jednoznačne má postavenie spotrebiteľa, vzájomný vzťah účastníkov je občianskoprávnym vzťahom, na ktorý je potrebné aplikovať a vždy prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to aj v súlade s uplatnením právnych noriem a cieľom ochrany spotrebiteľa. Pokiaľ medzi navrhovateľom a odporcom bola uzavretá zmluva o úvere, takúto zmluvu je potrebné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pričom práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere upravuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Okresný súd v odôvodnení rozsudku správne poukázal aj na závery vyplývajúce z ust. § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Došiel k správne právne záveru, že pokiaľ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r), y) a § 10 ods. 1, ako aj v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v súlade s § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Okresný súd správne poukázal na náležitosti, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. Poskytnutý spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z., teda s ohľadom na neuvedenú, resp. nesprávne uvedenú ročnú percentuálnu mieru nákladov. Z tohto hľadiska odvolacia námietka a poukaz odporcu na to, že slovenské právo a slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj vyslovene uvádza, je irelevantná. Okresný súd v rozhodnutí riadne odôvodnil aj priznané úroky z omeškania, preto odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zaviazal odporcu na povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 484 € s príslušenstvom potvrdil ako vecne správny.

Odporca odvolanie podal voči celému rozsudku okresného súdu, teda aj voči výroku, ktorým bol návrh navrhovateľa vo zvyšku zamietnutý. Odporca však na podanie odvolania proti tejto časti rozsudku nie je

oprávnený vzhľadom na procesný úspech, preto jeho odvolanie v tejto časti v zmysle § 218 ods. 1 písm. b) bolo odmietnuté, ako odvolanie podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Rozsudok okresného súdu odvolací súd potvrdil aj vo výroku o trovách konania. Okresný súd správne o trovách konania rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 3 O. s. p., kde navrhovateľovi, ktorý mal vo veci úspech síce len čiastočný, ale jeho neúspech bol len v pomere nepatrnej časti, priznal plnú náhradu trov konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v nadväznosti na § 142 ods. 1 O. s. p., kde navrhovateľovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu, priznal náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), vo výške odmeny za jeden úkon právnej služby 33,20 € (§ 10 ods. 1 vyhlášky), ako aj režijný paušál vo výške 8,39 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky), spolu 41,59 €, na účet právneho zástupcu navrhovateľa v zmysle § 149 ods. 1 O. s. p.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.